

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

5 בנובמבר 2008

269

ז' בחשוון התשס"ט

עמוד

הצעת חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות (תיקון) (הרחבת תחולת החוק למקצועות בריאות נוספים), התשס"ט-2008	80
הצעת חוק טיפול בקטינים נפגעי תקיפה מינית, התשס"ט-2008	84

הצעת חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות (תיקון) (הרחבת תחולת החוק למקצועות בריאות נוספים), התשס"ט-2008*

- תיקון סעיף 2 1. בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2, אחרי ההגדרה "קלינאי תקשורת" יבוא:
- "אוסטיאופט" – מי שניתנה לו תעודת אוסטיאופט;
- "כירופרקטור" – מי שניתנה לו תעודת כירופרקטור;
- "מטפל בהבעה וביצירה" – מי שניתנה לו תעודת מטפל בהבעה וביצירה;
- "פודיאטר" – מי שניתנה לו תעודת פודיאטר;
- "פודיאטר מנתח" – מי שניתנה לו תעודת פודיאטר מנתח;
- "קרימינולוג קליני" – מי שניתנה לו תעודת קרימינולוג קליני;
- "רנטגנאי" – מי שניתנה לו תעודת רנטגנאי;
2. בסעיף 6(8) לחוק העיקרי, אחרי "קלינאי תקשורת" יבוא "תעודת קרימינולוג קליני".
3. בסעיף 11(ב) לחוק העיקרי, אחרי "במוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל" יבוא "היה התואר האקדמי שניתן ממוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, תואר שאינו נלמד כתואר אקדמי מוכר בישראל, יקבע השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, הוראות לעניין הכרה בתואר לפי סעיף זה, ובין היתר הוראות לעניין רמת הלימודים, תכנית הלימודים, היקף הלימודים לתואר ומשך הלימודים לתואר."

ד ב ר י ה ס ב ר

שניתן על ידי מוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ ויכר לעניין החוק אם אותו מוסד מוכר כמוסד להשכלה גבוהה על פי הדין החל באותה מדינה, והמנהל הכיר באותו מוסד, בתואר שניתן על ידי המוסד ובמכלול לימודיו של המבקש לתואר. סעיף קטן (ב) קובע כי בהחלטה לפי סעיף קטן (א) ישקול המנהל בין היתר, את רמת הלימודים, את תכנית הלימודים, את היקף הלימודים לתואר ואת משך הלימודים לתואר במוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, בהשוואה לרמת הלימודים, לתכנית הלימודים, להיקף הלימודים לתואר ולמשך הלימודים לתואר אקדמי מוכר הנהוגים במוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל.

חלק ממקצועות הבריאות שמוצע להסדירם בהצעת חוק זו אינם נלמדים לתואר אקדמי במוסדות מוכרים להשכלה גבוהה בישראל, אלא רק במוסדות להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, ולא ניתן להשוות בין התואר הנלמד בחוץ לארץ ובין התואר הנלמד בארץ. מוצע לקבוע כי במקרים אלו ההחלטה על הכרה בתארים שניתנו על ידי מוסדות להשכלה גבוהה בחוץ לארץ תיעשה בהתאם לכללים שיקבע שר הבריאות לאחר התייעצות עם ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת (להלן – הוועדה).

חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 (להלן – החוק), הסדיר את העיסוק במקצועות ריפוי בעיסוק, פיזיותרפיה, טיפול בהפרעות בתקשורת וכן תזונה ודיאטנות. בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע להסדיר מקצועות בריאות נוספים, שהעיסוק בהם טרם הוסדר עד היום: קרימינולוגיה קלינית, רנטגנאות ודימות, פודיאטריה, טיפול בהבעה וביצירה, כירופרקטיקה ואוסטיאופטיה, כדי להבטיח את הרמה המקצועית ההולמת של העוסקים בהם ולהגן על בריאות הציבור.

מוצע לקבוע את תנאי הכשירות שבהתקיימם יהיה אדם זכאי לקבל תעודה במקצועות בריאות אלו. כמו כן מוצע לערוך כמה תיקונים והתאמות בחוק.

סעיף 2 סעיף 8 לחוק קובע את התנאים למתן תעודה במקצוע בריאות. פסקה (6) שבו קובעת כי לעניין תעודת קלינאי תקשורת יידרש גם ידע בסיסי בשפה העברית. מוצע להחיל הוראה זו גם על תעודת קרימינולוג קליני.

סעיף 3 סעיף 11 לחוק קובע הוראות לעניין הכרה בתארים אקדמיים שניתנו על ידי מוסדות להשכלה גבוהה בחוץ לארץ. בהתאם להוראות סעיף קטן (א), תואר אקדמי

* הצעות חוק מס' 2905/17/פ-9 ו-2986/17/פ-9; הועברו לוועדה ביום ד' בכסלו התשס"ח (14 בנובמבר 2007); הצעת חוק מס' 2767/17/פ-5; הועברה לוועדה ביום ט"ו בשבט התשס"ח (23 בינואר 2008).

1 ס"ח התשס"ח, עמ' 720.

4. בסעיף 13(א) לחוק העיקרי, אחרי "מספר התעודה שברשותו" יבוא "וכן את הוותק המקצועי תיקון סעיף 13 שלו".
5. בסעיף 14 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "או למי שהשלים לימודי תעודה שנכללת בהם הכשרה כאמור".
6. בסעיף 18 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
 "(ד) לא ניתן למנות חברי ועדה שמתקיימים בהם התנאים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (ב). ימונו חברי ועדה שהם בעלי ידע במקצוע הבריאות או במקצוע הרפואה".
7. אחרי סעיף 25 יבוא:
 "איסור שימוש בתואר דוקטור
 25א. לא ישתמש בעל תעודה בתואר דוקטור, אלא אם כן ציין את תחום המקצוע שבו ניתן לו התואר; הוראה זו לא תחול על בעל תעודה במקצוע בריאות שהוא בעל תואר דוקטור באותו מקצוע בריאות."
8. בסעיף 29 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
 "(ה) לא ניתן למנות חבר ועדה שמתקיימים בו התנאים האמורים בפסקה (2) שבסעיף קטן (ג). ימונה חבר ועדה שהוא בעל ידע וניסיון של חמש שנים במקצוע הבריאות או במקצוע הרפואה".
9. בסעיף 31 לחוק העיקרי -
 (1) בסעיף קטן (ג), במקום "יחליט בה חבר ועדת המשמעת" יבוא "תחליט בה ועדת המשמעת", ובמקום "שוועדת המשמעת תיתן" יבוא "שתיתן";
 (2) בסעיף קטן (ד), המילה "חבר" - תימחק.
10. בסעיף 53 לחוק העיקרי, המתקן את חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996², בכל מקום אחרי "תזונאי-דיאטן" יבוא "קרימינולוג קליני, רנטגנאי, פודיאטר, מטפל בהבעה וביצירה, כירופרקטור, אוסטיאופט".

ד ב ר י ה ס ב ר

להשכלה גבוהה בישראל, מאחר שחלק ממקצועות הבריאות אינם נלמדים לתואר אקדמי במוסדות מוכרים להשכלה גבוהה בישראל.

סעיף 7 מוצע לקבוע כי בעל תעודה במקצוע בריאות, שניתן לו תואר דוקטור שלא במקצוע הבריאות, יציין ליד שמו ותוארו את התחום שבו ניתן לו התואר, כדי למנוע הטעיית הציבור אשר להכשרה המקצועית שלו.

סעיף 9 מוצע לקבוע כי בקשה לפסול חבר ועדת המשמעת תידון בהרכב כולו, ולא ידון בה חבר ועדת המשמעת שלגביו הוגשה בקשת הפסילה.

סעיף 10 חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, קובע את החובות החלות על מטפל בעת מתן טיפול רפואי למטופל. סעיף 53 לחוק מתקן את ההגדרה "מטפל" שבסעיף 2 לחוק האמור, ומוסיף להגדרה זו גם בעלי מקצועות אלה: מרפא בעיסוק, פיזיותרפיסט, קלינאי תקשורת ותזונאי-דיאטן, ובכך מחיל עליהם את החובות החלות על מטפל לפי החוק האמור. מוצע לתקן את סעיף 53 לחוק, ולהוסיף להגדרה האמורה גם את בעלי המקצועות שמוצע להסדירם: קרימינולוג קליני, רנטגנאי, פודיאטר, מטפל בהבעה וביצירה, כירופרקטור ואוסטיאופט.

סעיף 4 סעיף 13 לחוק קובע כי במשרד הבריאות ינוהל מרשם של בעלי תעודות במקצועות הבריאות, שייכללו בו שמו של בעל התעודה ומספר התעודה שברשותו; בהתאם לחוק, המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיורה השר. מוצע לקבוע כי במרשם זה ייכלל גם הוותק המקצועי של בעל התעודה.

סעיף 5 מוצע להסמיך את שר הבריאות לקבוע כי גם מי שהשלים לימודי תעודה שכלולה בהם הכשרה מעשית כחלק מתכנית הלימודים יהיה פטור מחובת ההכשרה המקצועית הנדרשת לפי החוק.

סעיפים 6 ו-18 סעיף 18 לחוק קובע את הרכב הוועדה המייעצת; סעיף 29 לחוק קובע את הרכב ועדת המשמעת. בשני הסעיפים נקבע כי אחד מחברי הוועדה יהיה בעל תעודה במקצוע הבריאות שהוא עובד המדינה. מאחר שבחלק ממקצועות הבריאות לא מועסקים עובדי המדינה, מוצע לקבוע כי אם לא ניתן למנות חבר ועדה שמתקיים בו תנאי זה, ימונה חבר ועדה שהוא בעל ידע וניסיון של חמש שנים במקצוע הבריאות. הוראה דומה מוצע לקבוע בדבר מינוי חבר ועדה שהוא חבר הסגל האקדמי במוסד מוכר

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

		11.	תיקון התוספת הראשונה
	בתוספת הראשונה, אחרי פרט 4 יבוא:		
תעודת קרימינולוג קליני	5". קרימינולוגיה קלינית		
	1. תואר אקדמי שני בקרימינולוגיה קלינית;		
	2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות;		
	3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;		
תעודת רנטגנאי	6. רנטגנאות ודימות		
	1. תעודת רנטגנאי שניתנה על ידי בית ספר שהכיר בו המנהל;		
	2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות;		
	3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;		
תעודת פודיאטר	7. א. פודיאטריה		
	1. תואר ראשון בפודיאטריה;		
	2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות;		
	3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;		
תעודת פודיאטר מנתח	ב. פודיאטריה ניתוחית		
	1. תואר דוקטור בפודיאטריה או תואר אקדמי שהוכר על ידי המנהל כתואר שווה ערך לתואר דוקטור בפודיאטריה;		
	2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות;		
	3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;		
תעודת מטפל בהבעה וביצירה	8. טיפול בהבעה וביצירה		
	1. תואר אקדמי ראשון;		
	2. התנסות מעשית באמנות, בהתאם להוראות שנקבעו בתקנות;		
	3. השלמת לימודים, בהתאם להוראות שנקבעו בתקנות.		

ד ב ר י ה ס ב ר

לעניין השכלה, הכשרה מעשית ועמידה בבחינות. מוצע לקבוע בתוספת הראשונה לחוק את תנאי הכשירות האמורים הנדרשים כתנאי לקבלת תעודה במקצועות הבריאות שמוצע להסדירים בהצעת חוק זו.

סעיף 11 סעיף 8 לחוק קובע את התנאים לקבלת תעודה במקצוע בריאות. בין היתר, נקבע בפסקה (3) שבו כי תנאי לקבלת תעודה הוא עמידה בתנאי הכשירות המנויים לגבי מקצוע הבריאות בטור ב' בתוספת הראשונה

	4.	תואר שני בטיפול בהבעה וביצירה;
	5.	הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות;
	6.	עמידה בבחינות שקבע המנהל;
	9.	1. תואר שני בכירופרקטיקה; תעודת כירופרקטור 2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; 3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;
	10.	1. תואר ראשון אוסטיאופטיה באוסטיאופטיה; 2. הכשרה מעשית במשך תקופה שנקבעה בתקנות; 3. עמידה בבחינות שקבע המנהל;
תיקון התוספת השלישית	12.	בתוספת השלישית, אחרי פרט 4 יבוא: "5. קרימינולוגיה קלינית 6. רנטגנאות ודימות 7. פודיאטריה 8. טיפול בהבעה וביצירה 9. כירופרקטיקה 10. אוסטיאופטיה קרימינולוג קליני רנטגנאי פודיאטר מטפל בהבעה וביצירה כירופרקטור אוסטיאופט"

ד ב ר י ה ס ב ר

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תדון הוועדה בקביעת הוראות מעבר לגבי מי שערב תחילת החוק המוצע עסק במקצוע בריאות שיוסדר בו.

סעיף 12 סעיף 4 לחוק קובע הוראות לעניין התואר הייחודי לכל מקצוע בריאות, ואוסר על מי שאינו בעל תעודה במקצוע הבריאות להשתמש בתואר הייחודי שנקבע לאותו מקצוע בריאות בתוספת השלישית. מוצע לתקן את התוספת השלישית ולקבוע את התואר הייחודי שבו יהיו רשאים להשתמש רק בעלי התעודה באותם מקצועות הבריאות.

חברי הכנסת: אריה אלדר, אחמד טיבי, חיים אמסלם, משה שרוני, יולי-יואל אדלשטיין, אברהם מיכאלי, יעקב מרגי, יצחק וקנין, נסים זאב, דוד אזולאי, אלכס מילר

הצעת חוק טיפול בקטינים נפגעי תקיפה מינית, התשס"ט-2008*

1. מטרה של חוק זה לקבוע את זכאותם של קטינים שנפגעו מינית לקבל טיפול מהמדינה או מטעמה.
2. הגדרות
"טיפול" - טיפול נפשי;
"מטפל" - בעל מקצוע שנתקיימו בו התנאים שנקבעו לעניין בעלי מקצוע המוסמכים לטפל בקטינים שנפגעו מינית, בהתאם לאמור בסעיף 7;
"פקיד סעד" - כמשמעותו בחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960' (להלן - חוק הנוער);
"קטין" - כהגדרתו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962', לרבות מי שהיה קטין כשהחל בתכנית טיפול לפי סעיף 4;
"הוועדה" - ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת;
"השר" - שר הרווחה והשירותים החברתיים.
3. זכות קטין שנפגע מינית
קטין שנפגע פגיעה מינית זכאי לקבל טיפול על ידי מטפל באזור מקום מגוריו, ללא תשלום ובתוך זמן סביר ממועד הפנייה לשם קבלת טיפול בעניינו, לפי כללים ותנאים שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ובאישור הוועדה; בחוק זה, "מקום מגורים" - מקום המגורים הרגיל של הקטין, לרבות סידור חוץ-ביתי כהגדרתו בחוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969'.
(א) פקיד סעד ברשות מקומית שבאזור מקום מגוריו של קטין יבחן את זכאותו של הקטין לטיפול לפי סעיף 3; קבע פקיד הסעד כי קטין כאמור זכאי לטיפול, יפנה אותו למטפל באזור מקום מגוריו, אשר יקבע עבורו תכנית טיפול.
(ב) תכנית הטיפול שנקבעה על ידי המטפל תועבר לאישורו של פקיד הסעד המחוזי.
(ג) לא תידחה בקשה של קטין לקבל טיפול לפי חוק זה ולא תידחה תכנית טיפול שנקבעה על ידי מטפל, אלא באישור פקיד סעד ראשי.
4. קביעת הזכאות ומימושה
(א) פקיד סעד ברשות מקומית שבאזור מקום מגוריו של קטין יבחן את זכאותו של הקטין לטיפול לפי סעיף 3; קבע פקיד הסעד כי קטין כאמור זכאי לטיפול, יפנה אותו למטפל באזור מקום מגוריו, אשר יקבע עבורו תכנית טיפול.
(ב) תכנית הטיפול שנקבעה על ידי המטפל תועבר לאישורו של פקיד הסעד המחוזי.
(ג) לא תידחה בקשה של קטין לקבל טיפול לפי חוק זה ולא תידחה תכנית טיפול שנקבעה על ידי מטפל, אלא באישור פקיד סעד ראשי.

ד ב ר י ה ס ב ר

בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע לקבוע את זכותם של קטינים שנפגעו פגיעה מינית, אם במעשה שנחשב לעבירת מין ואם לא, לקבל טיפול נפשי מהמדינה או מטעמה.

סעיפים מוצע לקבוע כי קטין שנפגע מינית יהיה זכאי לטיפול ממטפל באזור מקום מגוריו של הקטין, מתוך רשימת גורמים מקצועיים מוסמכים שיקבע שר הרווחה והשירותים החברתיים (להלן - השר) על פי קריטריונים רלוונטיים (סעיפים 3 ו-7). המנגנון לקביעת הזכאות יופעל באמצעות פקדי הסעד ברשויות המקומיות, שיפעלו בפקיח פקיד הסעד המחוזי. לאחר קביעת הזכאות יופנה קטין למטפל כאמור, לפי בחירתו. פנייה למימוש זכויותיו

קטינים שנפלו קורבן לפגיעה מינית טובלים על פי רוב מטראומה קשה הדורשת טיפול פסיכולוגי מידי, מקצועי, מיומן וארוך טווח. קטינים אלה נותרים ללא מענה טיפולי הנחוץ להם לשם שיקומם ולצורך חזרה למסלול חיים תקין. כמו כן, הוכח שמתן טיפול הולם לקטינים שנפגעו מינית מסייע במניעת ביצוע עבירות מין על ידיהם כבגירים בעקבות הטראומה שחוו. זאת ועוד, יש בטיפול כאמור כדי לסייע לרשויות אכיפת החוק בבואן לתפוס עברייני מין, שכן ילדים נפגעי עבירות מין שאינם מטופלים, לעתים אינם מסוגלים להיחקר ולהעיד בבית המשפט נגד מי שביצעו בהם את העבירה.

* הצעת חוק מס' פ/3269/17: הועברה לוועדה ביום י"ט באדר ב' התשס"ח (26 במרס 2008).

1 ס"ח התש"ך, עמ' 52.

2 ס"ח התשכ"ב, עמ' 120.

3 ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.

(ד) (1) פנייה למימוש זכויותיו של קטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי חוק זה תיעשה באמצעות הורה או אפוטרופסו (להלן – נציג).

(2) פנייה למימוש זכויותיו של קטין שמלאו לו 14 שנים לפי חוק זה יכול שתיעשה על ידי הקטין אף שלא באמצעות נציגו, אם אישר זאת פקיד סעד ברשות המקומית, לאחר שהתייעץ עם פקיד הסעד המחוזי, ובלבד שפקיד הסעד ברשות המקומית שוחח עם הקטין בדבר האפשרות לקבל את הסכמת נציגו למימוש הזכויות אך הקטין התנגד לכך, ופקיד הסעד שוכנע כי פנייה לנציגו של הקטין עלולה לפגוע ביכולת הקטין לקבל טיפול, וכי בהתחשב בגיל הקטין, בבגרותו הנפשית וביכולתו לגבש רצון עצמי, מימוש הזכויות ללא קבלת הסכמת הנציג היא לטובת הקטין.

(ה) על אף הוראות סעיף קטן (ד)1, לא ימומשו זכויות לפי חוק זה באמצעות נציג אלא באמצעות אדם אחר שהחליט עליו פקיד סעד ברשות המקומית, לאחר שהתייעץ עם פקיד הסעד המחוזי ובמידת האפשר אחרי ששמע את עמדת הקטין, אם נתיימו נסיבות שבהן פקיד הסעד ברשות המקומית סבור שיש לעשות כן, לרבות אם הנציג חשוד או מעורב בביצוע עבירה שהקטין נפגע ממנה או שמימוש הזכויות באמצעות הנציג עלול לפגוע בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין.

(ו) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ובאישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין דרכי הפנייה לפקיד סעד ברשות מקומית ולעניין אופן קביעת הזכאות וקביעת תכנית הטיפול ומועדיה.

5. מי שסיים תכנית טיפול יהא ראוי לפנות בבקשה להמשך טיפול, ובלבד שחלפו שלושה חודשים מסיום תכנית הטיפול.

6. הוראה עצמו נפגע מהחלטת פקיד סעד לפי סעיף 4 ראוי להגיש ערר לוועדת ערר שהוקמה לפי חוק שירותי הסעד, התשי"ח-1958⁴, בתוך 90 ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו; על הגשת ערר לפי סעיף זה יחולו הוראות שנקבעו לפי סעיף (2)1 לחוק האמור.

7. (א) לשם מימוש זכויותיו לפי חוק זה, ראוי קטין לבחור מטפל מתוך רשימת מטפלים אופן קבלת הטיפול כאמור בסעיף קטן (ב), ואם לא בחר, יבחר עבורו פקיד הסעד מטפל כאמור.

(ב) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ובאישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין תנאי כשירות לגורמים המורשים לתת טיפול לפי חוק זה, לרבות לעניין השכלה והכשרה מקצועית ולעניין אופן הסמכתם של גורמים אלה.

ד ב ר י ה ס ב ר

יביא פקיד הסעד בחשבון את בגרותו הנפשית של הקטין ואת יכולתו לגבש רצון עצמי (סעיף 4).

סעיפים מוצע לאפשר פנייה להמשך טיפול למי שהסתיימה 5 ו'6 תכנית הטיפול שנקבעה לו, ובלבד שחלפו שלושה חודשים ממועד סיומה; כמו כן מוצע לאפשר בחוק הגשת ערר על דחיית פנייה לקבלת טיפול. החלטה בדבר המשך טיפול תינתן לפונה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו. הליך הערר יוסדר על פי ההליכים שלפי תקנות שירותי הסעד (סדרי הנהלה בוועדות ערר). התשכ"ו-1965.

של קטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי החוק המוצע תיעשה באמצעות הורה או אפוטרופסו. עם זאת, בנסיבות שבהן פקיד הסעד סבור כי עדיף שהזכויות ימומשו על ידי אדם אחר, למשל אם ההורה או האפוטרופסו מעורבים בעבירה שבוצעה כלפי הקטין, פקיד הסעד יכול, לאחר התייעצות עם פקיד סעד מחוזי, ובמידת האפשר לאחר ששמע את הקטין, לעשות כן. (סעיף 4ה)). קטינים שמלאו להם 14 שנים יוכלו לפנות למימוש זכויותיהם לפי החוק המוצע גם באופן עצמאי, אולם במקרה זה יידרש אישור פקיד סעד ברשות מקומית, לאחר שזה התייעץ עם פקיד סעד מחוזי. בשיקוליו

⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 103.

- תעריף מקסימלי 8. השר יקבע תעריף מקסימלי למימון שעת טיפול לפי חוק זה; משנקבע בתעריף שכר מקסימלי לשעת טיפול, לא יתנה ולא יקבל מטפל שכר גבוה ממנו.
- ביצוע ותקנות 9. השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור שר האוצר בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור הוועדה, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.
- שמירת זכויות 10. אין בהוראות לפי חוק זה כדי לגרוע מזכויות קטינים נפגעי עבירה לפי חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001⁵, או מזכויות קטינים הזכאים לטיפול נפשי או לשירותי בריאות על פי כל דין.

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע, קביעת חובת התייעצות השר עם שר החינוך בכל הנוגע לקביעת הזכאות לטיפול ומימושה, הוראות לגבי הכשרת מטפלים והסמכתם, בחינת פרטי המנגנון שמפעיל את הזכאות לפי החוק וסוגיית חובת קבלת אישור שר האוצר לתקנות שיתקין השר.

השפעה על זכויות ילדים

בהצעת החוק מוצע לקבוע את זכותם של ילדים שנפגעו מינית לקבל טיפול מטעם המדינה ומטעמה. בכך, הצעת החוק מקדמת את זכויותיהם של ילדים כאמור ותורמת לשיקומם.

סעיף 8 מוצע להגביל את התעריף שיוכלו לגבות מטפלים שיוורשו לתת טיפול לפי החוק המוצע, לתעריף שהשר יקבע כתעריף מקסימלי לשעת טיפול.

סעיף 10 מוצע להבהיר כי זכויות אחרות של קטינים לטיפול נפשי לפי כל דין לא ייפגעו כתוצאה מההסדר המוצע, ובכלל זה זכויות המוקנות להם לפי חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תדון הוועדה לזכויות הילד של הכנסת בסוגיות נוספות ובהן: הגדרת טיפול והגדרת הזכאות לטיפול לפי

חברי הכנסת: לימור לבנת, נאדיה חילו, רן כהן, ישראל כץ, יובל שטייניץ, מיכאל איתן, גדעון סער, בנימין נתניהו, סילבן שלום, יצחק לוי, אורי אריאל, ראובן ריבלין, חיים כץ, בנימין אלון, אריה אלדר, דב חנין, אברהם רביץ, חיים אורון, אפי איתם, צבי הנדל, זהבה גלאון, שרה מרום-שלו, עמירה דותן, רוגית תירוש, יואל חסון, קולט אביטל, אלחנן גלזר, אבישי ברורמן, איתן כבל, יצחק גלנטי, שלי יחימוביץ, אורית נוקד, חנא סוייד, אחמד טיבי, מיכאל מלכיאור, יצחק זיו, משה שרוני, אופיר פינס-פז

⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 183.